

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5754/2023
11.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парничном поступку по тужби тужиоца АА, са пребивалиштем у ..., чији је пуномоћник Милкица Прерадовић, адвокат у ..., против туженог СУ ФК „Црвена звезда“ Београд, чији је пуномоћник Вељко Грковић, адвокат у ..., ради дуга по тужби и ради утврђења ништавости по противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4934/22 од 20.10.2022. године, у седници већа одржаној 11. маја 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4934/22 од 20.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 6П 2792/20 од 14.09.2021. године, у ставу првом изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 67.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом почев од 18.03.2020. године до коначне исплате и износ од 67.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом почев од 11.07.2020. године до коначне исплате; у ставу другом изреке одбијен је противтужбени захтев туженог да се утврди да је ништав уговор о посредовању закључен између парничних странака дана 31.08.2019. године; у ставу трећем изреке одбијен је противтужбени захтев туженог да се утврди да је ништав анекс уговора о посредовању закључен између парничних странака дана 31.08.2019. године; у ставу четвртом изреке одбијен је противтужбени захтев туженог да се утврди да је ништав споразумни раскид уговора о посредовању закључен између парничних странака дана 17.03.2020. године, оверен истог дана код јавног бележника под пословним бројем УОП-ИВ:956-2020; у ставу петом изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 310.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4934/22 од 20.10.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је тужени обавезан да тужиоцу плати износе од по 67.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, и у ставу другом,

трећем, четвртном и петом изреке, док је преиначена наведена пресуда у преосталом делу става првог изреке тако што је тужени обавезан да тужиоцу на досуђене износе од по 67.500 евра у динарској противвредности плати камату и то: на износ од 67.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате законску затезну камату почев од 18.03.2020. године до коначне исплате и на износ од 67.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате законску затезну камату почев од 11.07.2020. године до коначне исплате у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, те су одбијени као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију дана 30.12.2022. године.

Поднеском од 17.02.2023. године, тужени је повукао ревизију изјављену против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4934/22 од 20.10.2022. године.

Чланом 410. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20) прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта. Ставом 2. тачка 3. истог члана прописано је да је ревизија недозвољена ако је ревизију изјавило лице које је повукло ревизију.

Одредбом члана 413. истог Закона прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем, ако то, у границама својих овлашћења (члан 410.), није учинио првостепени суд.

Чланом 419. Закона о парничном поступку прописано је да у поступку по ревизији важи сходна примена одредаба о жалби против пресуде из члана 369. став 2. и 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом прописано је да до доношења одлуке другостепеног суда странка може да повуче изјављену жалбу, те да странка не може да опозове изјаву о одрицању од права на правни лек или изјаву о повлачењу жалбе.

Према стању у списима, против другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену ревизију дана 30.12.2022. године. У поднеску од 17.02.2023. године, тужени је изјавио да повлачи изјављену ревизију. Како је тужени након подношења ревизије изјавио да исту повлачи, то је ревизија туженог против другостепене пресуде одбачена као недозвољена.

Из изнетих разлога, а на основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је донео одлуку као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић